

„Aranydiplomás évfolyamok emlékező könyvei”

A közelmúltban, egymást szorosan követve három darab, erdészek életútját bemutató könyv jelent meg.

Mint oldott kéve... 2003 nyara, Sopron, Sopron... Te vagy az oka mindennek 2005 eleje, Hagyásfák üzenete 2005 tavasza.

A megörökített események egy jól körülhatárolható időszakban zajlanak (1943-1954) – egyetemi évek –, a megszerzett ismeretek hasznosítása pedig az elmúlt fél évszázadban történt. Mindhárom könyvnek azonos az érdekerülete, mégis egymástól függetlenül jöttek létre. Legalábbis látszólag.

A könyveket bemutatva rögtön az elején gondban vagyok: nem tudom a műfajt meghatározni. Hova lehetne be-

sorolni? Legközelebb áll a valósághoz talán az a l m a n a c h megnevezés (gyűjteményes mű). Lexikon? Több közéleti lexikont tanulmányoztam, ez lehetne Erdészeti lexikon. Erősen sántít, mert a bemutatott erdészek időben elhatárolása erőltetettnek tűnik. Miért épben őket emeltük ki?

Akkor hát mi legyen? Mentségemre szóljon, hogy maguk a szerzők sem tudják:

„... a műfaji besorolás megoldhatatlan. A főiskolai emlékek, szakmai életrajzok, bővebben leírt életutak, emlékező élmények egyéni megfogalmazásban leírt gyűjteményei ezek, amelyek háttéréből feldereng hazánk történelmének 1940 és 1990 közötti viharos fél évszázada, az er-

dészeti szervezet kanyargós, rögös útja is...”

Szeretnék a vallomásból két kifejezést hangsúlyozni:

„egyéni megfogalmazás”

„földereng Hazánk történelme”

Ezekbe a szavakba kapaszkodva, ezekre támaszkodva megkockáztatok egy meredek kijelentést:

Firmáinknak köszönhetően *történelemkönyveket* vehetünk kézbe!

Mondom ezt azért, mert úgy gondolom, hogy a történelem nem más, mint az egyéni sorsok összessége. Márpedig ezekben a könyvekben, majd ezer oldalon 454 mérnök életútja elevenedik meg, olyanoké, akik munkájukkal valóban történelmet írtak.

Fuják József

Egy nemes nyáras sorsa

Néhány éve a volt Városléti Állami Gazdaság 20 hektáros 18 éves nemes nyár faállományt kínált lábon álló állapotban megvételre erdésztechnikus barátnak. Ezt előzetesen közösen tekintettük meg.

Kecskemétnek régi, 940 négyzetkilométeres határában ez a városléti terület volt a legjobb rész. (Az egész Kárpát-medencében csak Szabadka és Debrecen közigazgatási területe volt valamivel nagyobb.) Itt főként löszön kialakult mezősségi talajok vannak. Ez a rövid gátsforduló nemes nyárasoknak eddigi tapasztalataink szerint kedvező és a gazdaság más hasonló területein szép fejlődésű cellulóz-nyárasokat ismertünk.

A biztos vásár reményében mentünk tehát a helyszínre, különösen amikor megtudtuk, hogy híg trágyalé kihelyezésére szolgáló tág hálózatú olasznyár ültetvényről van szó, hiszen a szerves trágyás öntözésnek javítania kell a termőhelyet.

Azonban a várt szép ültetvény helyett ennek pont az ellenkezőjét találtuk, és megdöbbenésünk még fokozódott a részletes bejárás során. A kiritkult, lábon száradt, csúcsháradt, beteg faállományban egészséges fa talán egy sem akadt.

A kísértő telepvezetőtől megtudtuk, hogy a sok év alatt kihelyezett trágya-

lé olyan sertésektől származott, melyeknek a táplálékába lényegesen több só kevert, hogy jobb étvágyuk legyen és hamarabb elérjék a kívánt súlyt.

Ezt a töményebb sós lét a fák nem tudták elviselni. Pusztulásukhoz az is hozzájárulhatott, hogy az állatállományhoz képest talán nem volt elég nagy a befogadó nyáras területe.

Ezek után az üzlet elmaradt, illetve kollégám csak a faállomány kitermelését vállalta.

A fák pusztulása hasonló az utak és vasútvonalak mentén tapasztalható károkhöz, amit a hóeltakarításnál alkalmazott sószórás és a gyomirtó szerek használata okoz. Ezekre leginkább az akác és a nyáras érzékenyek (vidékünkön főként ezek a fajok vannak az utak mellett.)

Egyébként a tárgyalt területet azóta kivették az „erdő” művelési ágból.

Sipos Sándor

OMÉK 2005

Ez évben az Agrármarketing Centrum anyagi támogatásával Egyesületünk kiállítást szervezett az Országos Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kiállításon. A SKICC Kft., ragyogó kivitelű standot épített, melyet a résztvevő szervezetek méltóképpen rendeztek be. A standnak sikere volt a látogatók körében. Elsősorban az erdei iskola és az erdei szálláshelyek álltak az érdeklődés középpontjában. A stand létrehozásában részt vállalt a Mecseki Erdészeti Rt., az EGERERDŐ Rt., a MEGOSZ, a Soproni Gyermek és Ifjúsági Tábor, Az erdők háza, Dósa Gyula kollégánk. Sza-

bó Lajos erdészvezető, egy „élő” erdei gomba kompozícióval aratta a stand legnagyobb sikerét. Köszönjük a napi áldozatos munkát Bodnárné Palka Réka turisztikai munkatársnak (MEFA Rt.) és Vincze Lászlóné, Marikának, Mester Gézánné, Jucinak, akik nap, mint nap a látogatók rendelkezésére álltak.

Kép és szöveg: **Ormos Balázs**

